

**ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ УЗАГАЛЬНЕНОГО
ФУНКЦІОНАЛЬНОГО ПОКАЗНИКА ПЕДМАЙСТЕРНОСТІ ЗА
ДИДАКТИЧНИМ БАЗИСОМ
(НА ПРИКЛАДІ ЛУБЕНЬСЬКОГО МЕДУЧИЛИЩА)**

Дяденко О.І., Пивовар Н.М.(Полтава)

Показники педагогічної майстерності – це такі ознаки, які можуть бути використані як мірило її оцінки.

І.М. Кузнецов [1] пропонує оцінку педагогічної майстерності здійснювати за узагальненим функціональним та узагальненим результативно-особистісним показником.

У нашому дослідженні ми спробували виміряти узагальнений показник педагогічної майстерності за дидактичним базисом у викладачів Лубенського медичного училища.

Він являє собою суму балів за п'ятьма критеріями навчальної діяльності педагога:

1. Володіння змістом і дидактичною його організацією;
2. Організація та здійснення навчальної діяльності педагога;
3. Організація навчальної діяльності учнів;
4. Педагогічне стимулювання і мотивація навчальної діяльності учнів;
5. Структурно-композиційна побудова навчального заняття.

Кожен критерій описувався за десятьма первинними ознаками, які оцінювалися максимально кожен у 10 балів. Таким чином, за кожен критерій учасник дослідження максимально набирив 100 балів. За мету ми ставили порівняння особливостей організації навчальної діяльності двох груп викладачів училища: перша група – викладачі з педагогічною освітою (15 чоловік) і друга група – викладачі з медичною освітою (14 чоловік).

Узагальнені і функціональні показники педагогічної майстерності викладачів Лубенського медичного училища наводимо у таблиці 1.

Таблиця 1

**Функціональні показники педмайстерності викладачів за
дидактичним базисом**

№ п/п	Критерії функціонального показника	Середнє значення функціонального показника (викладачі з педагогічною освітою)	Середнє значення функціонального показника (викладачі з медичною освітою)	Різниця
1.	Володіння змістом і дидактичною його організацією	81.6	77	4.6
2.	Організація та здійснення навчальної діяльності педагога	77.9	59.5	18.4
3.	Організація навчальної діяльності учнів	81.7	71.2	10.5
4.	Педагогічне стимулювання і мотивація навчальної діяльності учнів	75.4	69.5	5.9
5.	Структурно-композиційна побудова навчального заняття	82.8	77.7	5.1

Аналіз результатів дослідження свідчить про те, що викладачі з педагогічною освітою мають більш високий функціональний показник за всіма критеріями. Викладачі ж медичних спеціальностей суттєво відстають від колег учителів за критеріями організації здійснення навчальної діяльності педагога (18,4) та організації навчальної діяльності учнів (10,5). За іншими показниками різниця – несуттєва, і складає приблизно п'ять одиниць.

Одержані результати можуть служити вектором для організації методичної роботи з викладачами медичних спеціальностей і служити їм орієнтиром для планування самоосвітньої діяльності для підвищення педагогічної майстерності.

Література

1. Настольная книга преподавателя / Авт. – Сост. И.Н. Кузнецов. – Мн.: Соврем. слово, 2005. – С. 346-349.

ОРГАНІЗАЦІЙНА СУТНІСТЬ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ У ПРОЕКТНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Єзерський І.С. (Полтава), Танько Т.П.(Харків)

Прийняття рішень – складова частина будь-якої управлінської функції. Необхідність ухвалення рішення пронизує усе, що робить керуючий, формуючи цілі і процес їх досягнення. Тому розуміння природи прийняття рішень надзвичайно важливо для всіх, хто хоче процвітати в мистецтві керування.

Прийняття обґрунтованого рішення базується на знанні об'єктивних закономірностей функціонування і розвитку керованих систем з урахуванням обставин, за яких приймається це рішення.

Керівник повинен завжди орієнтуватися на те, що організація ухвалення управлінського рішення не означає твердої регламентації дій і встановлення єдиних процедур, придатних на всі випадки життя. Ухвалення рішення – складний і творчий процес, результатом якого можуть бути різні наслідки. Керівник завжди знаходиться під тиском важкого морального тягаря і тому при пошуку рішення йому необхідно переглядати всі можливі і навіть неможливі варіанти, сумніваючись у кожному дріб'язку. У будь-якому випадку рішення зводиться до вибору одного варіанта з декількох, причому зовсім не обов'язково самого вигідного з економічних розумінь. Не існує управлінських рішень, що мали б тільки господарські наслідки. Рішення завжди соціальні хоча б тому, що викликають у підлеглих або позитивні, або негативні емоції [1].

Таким чином, завдання особи що приймає рішення завжди полягає в тому, щоб вибрати правильний шлях вирішення і максимально знизити ймовірність помилки.

Оскільки характер роботи менеджера залежить від рівня керування, існують розходження й у характері рішень, прийнятих на різних ступенях ієрархічної градації. Проте, існує безліч визначених рис, підходів і методів, що є загальними, характерними для будь-якого менеджера. Особі, що приймає рішення, завжди дуже важливо знати і бути впевненим у тім, що процедура ухвалення рішення, справді правильна і бажана.

Очевидно, якщо прийняте рішення стає неефективним, то керівництво